

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 293

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 774 din 18 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală	2-4
Decizia nr. 892 din 16 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	4-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
404. — Hotărâre privind aprobarea repartizării la bugetul de stat, pentru exercițiul financiar al anului 2021, sub formă de dividende, a unei cote de 50% din profitul contabil al Societății Naționale Nuclearelectrica — S.A. rămas după deducerea impozitului pe profit	7
405. — Hotărâre privind aprobarea repartizării la bugetul de stat, pentru exercițiul financiar al anului 2021, sub formă de dividende, a unei cote de 50% din profitul contabil al Societății Naționale de Gaze Naturale ROMGAZ — S.A. rămas după deducerea impozitului pe profit	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 774

din 18 noiembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Carmen Ionescu în Dosarul nr. 4.391/299/2019 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.450D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.391/299/2019, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Carmen Ionescu într-o cauză având ca obiect „plângere soluții de neurmărire/netrimiteri în judecată”.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât permit prim-procurorilor, procurorilor generali sau procurorului-șef de secție de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să respingă nemotivat plângerile împotriva actelor procurorului făcute în baza art. 339 din Codul de procedură penală. Astfel, se poate emite o ordonanță prin care să se respingă plângerea împotriva actelor procurorului, fără să se analizeze motivele invocate de către partea interesată. Mai mult, art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală interzice persoanei în cauză să mai facă o nouă plângere la procurorul ierarhic superior, chiar dacă plângerea anterioară a fost respinsă în mod abuziv, fără să fi fost motivată și fără să fie analizate aspectele invocate. Apreciază că pentru a fi constituționale, dispozițiile de lege criticate ar trebui să permită depunerea unei noi plângeri în cazul în care prim-procurorul nu și-a motivat ordonanța.

6. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, invocă Decizia nr. 486 din 27 iunie 2017,

Decizia nr. 610 din 28 septembrie 2017 și Decizia nr. 677 din 6 noiembrie 2018, prin care Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea acestor dispoziții. În ceea ce privește dispozițiile art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, reține că legiuitorul a instituit o procedură de verificare a soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată în două etape: etapa controlului intern și etapa controlului judecătoresc. Procedura de control intern, de verificare pe cale ierarhică în cadrul unității de parchet, constituie, în cazul soluțiilor de netrimiteri în judecată, o etapă prealabilă declanșării verificării actului de către instanță. Tot astfel, plângerea la procurorul ierarhic superior a fost calificată ca fiind o condiție prealabilă prevăzută de lege, obligatorie pentru declanșarea controlului judecătoresc. În Decizia nr. 57 din 24 septembrie 2007, Înalta Curte de Casație și Justiție a decis că obiect al controlului în procedura plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată nu poate fi decât ordonanța de netrimiteri în judecată, iar nu și ordonanța procurorului ierarhic superior prin care se soluționează etapa controlului intern. Prevederile criticate pentru neconstituționalitate nu creează nici discriminare și nici nu afectează dreptul părții interesate de acces la o instanță, astfel cum această noțiune a fost dezvoltată în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 339 alin. (5): „*Ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.*”;

— Art. 340 alin. (1): „*Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.*”

11. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 referitor la liberul acces la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, dintr-o perspectivă identică, de exemplu, prin Decizia nr. 478 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 12 septembrie 2017, Decizia nr. 476 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 917 din 14 noiembrie 2019, și Decizia nr. 486 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 5 decembrie 2017.

13. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că, potrivit art. 132 alin. (1) din Constituția României, „*procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic (...)*”. Ca o garanție a respectării de către procurori a principiilor imparțialității și legalității în activitatea lor, Constituția a consacrat și principiul unității de acțiune a membrilor Ministerului Public, sub forma controlului ierarhic. Prin urmare, Curtea a reținut că dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală reprezintă o reflectare a exigențelor constituționale instituite de art. 132, fără ca prin aceasta să fie afectate drepturile consacrate de art. 21 și 24 din Legea fundamentală. Aceasta întrucât părțile interesate nu sunt obstrucționate în niciun fel în a-și exercita dreptul la apărare în condițiile prevăzute de lege, având deplina libertate de a-și angaja un apărător ales care să le reprezinte interesele.

14. Stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul soluționării plângerilor împotriva actelor procurorului este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale. Astfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, însă în formele și modalitățile instituite de lege. Așa fiind, prin instituirea procedurii potrivit căreia ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor procurorului nu mai pot fi atacate cu o nouă plângere la procurorul ierarhic superior, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului prevăzut de art. 21 din Constituție. De altfel, faptul că ordonanțele procurorilor nu mai pot fi atacate cu o nouă plângere la procurorul ierarhic superior nu reprezintă o dimensiune a accesului liber la justiție. Practic, autorul nu se plânge de faptul că nu poate accesa prin intermediul normelor procedurale o instanță judecătorească, ci că ar dori ca plângerea sa să fie soluționată, așadar nu judecată, de procurorul ierarhic superior. Or, o asemenea chestiune nu poate fi întemeiată pe dispozițiile art. 21 din Constituție, acest text legal reglementând accesul la justiție, și nu la diverse căi procedurale în cadrul ierarhiei Ministerului Public. Astfel, se previn abuzurile și se asigură protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. Reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor proceduri speciale, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi în egală măsură ocrotite.

15. Așa fiind, Curtea a constatat că nu poate fi primită critica referitoare la afectarea accesului liber la justiție, deoarece cauza penală, odată rezolvată de către procuror, în condițiile art. 327 din Codul de procedură penală, va putea fi supusă controlului judecătoresc de cameră preliminară, ocazie cu care partea interesată va putea critica inclusiv acele acte ale procurorului care au fundamentat soluția pronunțată.

16. Astfel, atunci când procurorul va emite rechizitoriu prin care dispune trimiterea în judecată, cauza va ajunge în faza camerei preliminare, fază în care, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară va verifica legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Atunci când procurorul va emite o ordonanță prin care clasează cauza, aceasta va putea ajunge, de asemenea, la un judecător de cameră preliminară în fața căruia, în condițiile art. 341 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală, petentul și intimații pot formula cereri și ridica excepții și cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale.

17. În sfârșit, atunci când procurorul va emite o ordonanță prin care renunță la urmărirea penală, ordonanța astfel pronunțată va fi verificată sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar când a fost întocmită de acesta, verificarea se face de procurorul ierarhic superior. Ulterior, această ordonanță se transmite spre confirmare judecătoresc de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, iar, în fața acestuia, persoana care a făcut sesizarea, părțile, suspectul, persoana vătămată ori altă persoană interesată vor putea releva aspecte de legalitate și temeinicie a soluției pronunțate.

18. Totodată, Curtea a constatat că prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție se referă la posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, nicio lege neputând îngreuna exercitarea acestui drept (Decizia nr. 569 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008).

19. Or, persoana ale cărei interese legitime sunt vătămate printr-un act de urmărire penală are, după rezolvarea cauzei de către procuror, posibilitatea de a se adresa cu o plângere instanței de judecată în scopul obținerii unui remediu. Așa fiind, rezultă că persoana interesată, pe de o parte, poate face plângere împotriva actelor de urmărire penală și împotriva soluțiilor de netrimiteră în judecată, iar, pe de altă parte, în condițiile legii, se poate adresa judecătoresc de cameră preliminară cu o plângere ce vizează aceleași aspecte. Textul de lege criticat nu aduce atingere, așadar, nici accesului la justiție și nici dreptului la un proces echitabil.

20. Posibilitatea formulării la procurorul ierarhic superior a plângerii împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta constituie o garanție procesuală, iar rămânerea definitivă a soluției dispuse de procurorul ierarhic superior are ca scop asigurarea celerității soluționării cauzelor penale, nereprezentând un impediment în calea accesului liber la justiție și a dreptului la un recurs efectiv (Decizia nr. 398 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 22 iulie 2015, paragraful 16). Mai mult, respectarea dreptului la un proces echitabil se apreciază în contextul întregii proceduri judiciare.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice această jurisprudență, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Carmen Ionescu în Dosarul nr. 4.391/299/2019 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 1 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 892

din 16 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Mihăiță Vasilescu, prin Asociația civică „Acvila”, în Dosarul nr. 24.333/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 397D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia nr. 705 din 2 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 24.333/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**. Excepția a fost ridicată de Mihăiță Vasilescu, prin Asociația civică „Acvila”, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 36 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 încalcă principiul securității raporturilor juridice, întrucât reprezintă un set de norme care mențin pentru perioada 1 iulie 2017—31 decembrie 2017 o situație factico-juridică — cuantumurile soldelor de funcție, de grad profesional ale reclamanților cadre militare — constituită prin aplicarea unei norme neconstituționale, respectiv art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței

Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

6. În opinia autorului excepției, se încalcă principiul constituțional al egalității de tratament juridic, întrucât, în mod nejustificat și discriminatoriu, se îngheață soldele lunare ale funcționarilor publici militari la nivelul lunii iunie 2017, care, în esență, este nivelul lunii decembrie 2009, de vreme ce soldele acestora au la bază coeficienții și valoarea de referință din anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999 și art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, abrogate, dar ultraactivate, în timp ce pentru alte categorii bugetare privilegiate se stabilește o situație juridică mai favorabilă în ceea ce privește drepturile salariale, începând de la aceeași dată, respectiv 1 iulie 2017. În timp ce, potrivit prevederilor art. 36 și 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, elementele soldei lunare pentru funcționarii publici militari au fost înghețate la nivelul lunii iunie 2017, stabilit prin norme abrogate și respinse de Parlament (Ordonanța Guvernului nr. 8/2008), tot prin art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 s-a instituit un tratament juridic mai favorabil pentru personalul din administrația locală și personalul care ocupă funcții de demnitate publică. O asemenea diferențiere de tratament nu are nicio justificare legitimă, fiind vădit încălcat principiul nediscriminării. Dacă există o situație națională de criză financiară, atunci tot personalul bugetar trebuie să sufere în mod echitabil consecințele sărăciei bugetului statului. Dacă nu există criză financiară, tot personalul bugetar trebuie să se bucure în mod egal și echitabil de creșteri salariale, respectiv de creșterea nivelului de trai. Prin reglementările criticate se observă însă că exact demnitarii, care au în sarcină administrarea statală și bunăstarea societății — președintele statului, parlamentarii, membrii Guvernului, primarii —, sunt feriți de a suferi de eventuala sărăcie a statului, în solidar cu alte categorii de bugetari, fiind stabilită pentru aceștia o remunerație care reflectă la zi nevoile unui trai decent și le asigură o bunăstare materială indiferent de modul în care acest corp de management al statului, la nivel central și local, gestionează statul și bunăstarea societății.

7. Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, având în vedere că prin reglementarea intrării în vigoare a prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, în mod etapizat, nu se încalcă principiul securității raporturilor juridice și principiul egalității. Astfel, prin menținerea în plată a nivelului de salarizare similar celui anterior intrării în vigoare a noii legi de salarizare nu se creează vreo insecuritate cu privire la drepturile salariale ale personalului bugetar. De asemenea, prevederile criticate ca fiind neconstituționale nu încalcă principiul egalității, întrucât nu se aplică un tratament diferit unor persoane aflate în situații similare, ci excepțiile sunt prevăzute pentru anumite categorii de personal bugetar, luând în considerare situațiile diferite și speciale în care se regăsesc aceste categorii.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul cuprins:

— Art. 36 alin. (1): „*La data intrării în vigoare a prezentei legi, reîncadrarea personalului salarizat potrivit prezentei legi se face pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38.*”;

— Art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a): „*(1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.*

(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

12. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 16 privind egalitatea în drepturi.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate stabilesc reguli privind reîncadrarea personalului salarizat din fonduri publice și aplicarea etapizată a Legii-cadru nr. 153/2017, cu referire la perioada 1 iulie—31 decembrie 2017.

14. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Constituția prevede, în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 887 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 14 aprilie 2021).

15. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din

13 mai 2013). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

16. Plecând de la aceste considerente, Curtea constată că dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilesc pentru perioada 1 iulie—31 decembrie 2017 situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, prevăzând că se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Astfel, textul de lege criticat nu face trimitere la acte normative abrogate și nu are semnificația repunerii în vigoare a unor asemenea acte.

17. În consecință, Curtea constată că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut clar și predictibil, respectând exigențele constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, în componenta privind securitatea juridică.

18. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la dispozițiile art. 16 din Constituție, Curtea observă că prevederile de lege criticate, prin conținutul lor normativ, nu instituie privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare între destinatarii normei legale, ci vizează

toate categoriile de personal plătit din fonduri publice, fiind integrate scopului urmărit de legiuitor — de a regla în timp disfuncționalitățile existente în sistemul public de salarizare (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 108 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 27 mai 2021).

19. De asemenea, în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Curtea Constituțională a reținut că nu constituie discriminare dacă, prin prisma unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile.

20. În același timp, față de invocarea regimului salarial specific diferitelor categorii profesionale plătite din fonduri publice, care, în opinia autorului excepției, determină încălcarea egalității în drepturi, Curtea subliniază că, astfel cum a reținut instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa, principiul egalității în drepturi nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune un tratament juridic identic numai în situații egale, iar situațiile în mod obiectiv diferite justifică un tratament juridic diferit. Principiul egalității justifică dreptul la diferențiere, tocmai pentru că egalitatea nu înseamnă uniformitate, iar situațiile diferite sub aspect obiectiv și rezonabil impun diferențe de tratament juridic (a se vedea, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996, Decizia nr. 14 din 22 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 20 martie 2013, sau jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, Hotărârea din 8 iunie 1976, pronunțată în Cauza *Engel și alții împotriva Olandei*, paragraful 72, sau Hotărârea din 28 noiembrie 1984, pronunțată în Cauza *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragrafele 38 și 40).

21. În consecință, Curtea constată că, în raport cu criticile formulate, dispozițiile de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihăiță Vasilescu, prin Asociația civică „Acvila”, în Dosarul nr. 24.333/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 36 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

**privind aprobarea repartizării la bugetul de stat,
pentru exercițiul financiar al anului 2021,
sub formă de dividende, a unei cote de 50% din
profitul contabil al Societății Naționale Nuclearelectrica — S.A.
rămas după deducerea impozitului pe profit**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă repartizarea la bugetul de stat, pentru exercițiul financiar al anului 2021, sub formă de dividende, a unei cote de 50% din profitul contabil al Societății Naționale Nuclearelectrica — S.A. rămas după deducerea impozitului pe profit.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
Virgil-Daniel Popescu
p. Ministrul finanțelor,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 25 martie 2022.
Nr. 404.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE**

**privind aprobarea repartizării la bugetul de stat,
pentru exercițiul financiar al anului 2021,
sub formă de dividende, a unei cote de 50%
din profitul contabil al Societății Naționale de Gaze Naturale
ROMGAZ — S.A. rămas după deducerea impozitului pe profit**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă repartizarea la bugetul de stat, pentru exercițiul financiar al anului 2021, sub formă de dividende, a unei cote de 50% din profitul contabil al Societății Naționale de Gaze Naturale ROMGAZ — S.A. rămas după deducerea impozitului pe profit.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
Virgil-Daniel Popescu
p. Ministrul finanțelor,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 25 martie 2022.
Nr. 405.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

